

Infiltratiebonus: Wie rechtstreeks regenwater afvoert naar openbaar domein betaalt voor de infrastructuur, afvoer en verwerking van regenwater. Wie dus regenwater op eigen terrein houdt, wordt beloond.

Inhoud

1	Inleiding	2
2	Waarom is er nood aan een infiltratiebonus ?.....	2
3	De infiltratiebonus: hoe ?	3
3.1	Kansen van deze aanpak	3
3.2	Uitdagingen	3
3.3	Burgers en bedrijven stimuleren en adviseren om af te koppelen	4
3.4	Verbanden met een blauwgroen / adaptatielabel	5
	Bijlage 1: historiek	6
	Bijlage 2 : voorbeelden uit het buitenland	8
	Toepassing in Duitsland.....	8
	Werkbezoek Keulen.....	8
	Regelgeving in Nordrhein Westfalen.....	8
	Gesplitste heffing/ hemelwaterheffing in Burscheid	8
	Toepassing in Nederland	9
	Toepassing in Engeland en Wales	9
	Bijlage 3: Inventarisatie vanuit de keuring privéwaterafvoer	10

1 Inleiding

Met deze nota wil VLARIO de argumentatie voor het invoeren van een infiltratiebonus, (ook gekend als de vermijdbare hemelwaterheffing) verduidelijken. De nota illustreert de nood (het waarom), en gaat in op de praktische modaliteiten (het hoe). De praktijk in het buitenland heeft aangetoond dat dit mogelijk is.

2 Waarom is er nood aan een infiltratiebonus?

De problematiek van hemelwater op verharde oppervlakten is reeds geruime tijd aan de orde (voor een overzicht van de historiek, zie bijlage 1). Door de steeds verdere verharding van het landschap, met grotere en snellere afvoer van hemelwater en minder infiltratie, wordt zowel de kans op wateroverlast langs rioleringen en waterlopen als de verdroging verder in de hand gewerkt. Het leidt dus tot een verstoring van de watercyclus.

Het expertenrapport [Weerbaar Waterland](#) wijst op de nood aan bijkomende opvang, gebruik en infiltratie van hemelwater. Om een duurzaam en klimaatrobuust waterbeheer te krijgen, moet er meer water worden vastgehouden, en geïnfiltreerd als voeding van het grondwatersysteem. Op die manier realiseren we een afname van de piekbelasting op rioleringen, en het hemelwatergebruik draagt ook bij aan het reduceren van de vraag naar drinkwater.

Lozing van niet gebruikt hemelwater op een gemengd rioleringsstelsel veroorzaakt een toename van het afvalwaterdebiet. Het mengsel van afvalwater en ongebruikt hemelwater wordt immers als afvalwater beschouwd. Bovendien leidt deze hemelwaterlozing tot het in werking treden van overstorten en bijkomende vuilvrachten en piekbelasting van de waterloop, tot verhoogde transportkosten en tot een minder efficiënte rioolwaterzuivering. De nieuwe **Europese Richtlijn Stedelijk Afvalwater** (ERSA) bevat strengere bepalingen op al deze domeinen: de komende jaren zal Vlaanderen de overstortfrequentie moeten terugdringen, betere zuiveringsresultaten behalen en het energieverbruik in transport en zuivering terugdringen. Voor al deze doelstellingen is het essentieel om het aandeel hemelwater in het afvalwater terug te dringen. De lozer van het hemelwater op een gemengde riolering kan verantwoordelijk gesteld worden voor de bijkomende kostprijs en de bijkomende negatieve ecologische gevolgen.

Ook indien er reeds een gescheiden stelsel aanwezig is, zorgt de lozing van het ongebruikt hemelwater voor grotere regenwaterdebieten en dus grotere kosten voor de aanleg van de regenwaterstelsels. Er dient dan immers voldoende capaciteit voor de regenwaterleidingen, bufferbekkens en pompinstallaties voorzien te worden. Op dit ogenblik worden meer dan de helft (50 à 60%) van de totale kosten voor de aanleg van riolering veroorzaakt door de afvoer van regenwater. Deze kosten worden nu betaald via de (gemeentelijke en bovengemeentelijke) saneringsbijdrage op de waterfactuur.

Volgens artikel 9 van de **Kaderrichtlijn Water** en artikel 6, 6° van het Decreet Integraal Waterbeleid, moeten de kosten voor waterdiensten conform het **kostenterugwinningsbeginsel** verhaald worden op de consument/gebruiker. In Vlaanderen zijn de waterdiensten “eng” geformuleerd, en is het gebruik van hemelwater is van belang voor de kostenterugwinning van volgende waterdiensten:

- Publieke (drink-)waterproductie en –distributie;
- Publieke inzameling en zuivering van afvalwater.

Burgers en bedrijven die daarvoor inspanningen doen, zouden daar ook een financieel voordeel voor moeten kunnen krijgen.

3 De infiltratiebonus: hoe ?

VLARIO is voorstander van een inning **via de waterfactuur**. Andere voorgestelde pistes (een aparte heffing of retributie, of een invoering via de onroerende voorheffing) zijn zeker bespreekbaar, maar lijken moeilijker te implementeren (zie de CIW nota uit 2022). Op de waterfactuur kunnen de kosten voor afvoer van regenwater in geschat worden en apart aangerekend worden, los van de kosten voor afvalwatertransport en –zuivering.

De invoering van een infiltratiebonus wordt hier voorgesteld voor alle niet-afgekoppelde verharde oppervlaktes. Het basisprincipe is dat men betaalt voor alle verharde oppervlakten waarvan het regenwater rechtstreeks in de riolering of het regenwatersnetwerk wordt geloosd, en niet betaalt voor de verharde oppervlaktes waarvan men het water ter plekke infiltreert. In die zin is de infiltratiebonus een vermijdbare hemelwaterretributie. Het doel is om de waterfactuur meer sturend te maken in functie van afkoppeling en infiltratie. Mogelijk kan in dit verband inspiratie gehaald worden uit de Duitse aanpak, waar gewerkt wordt met een gesplitste factuur: enerzijds wordt een deel belast op basis van de kosten in functie van het aantal bewoners en het drinkwaterverbruik (lozen van “vuil water”), anderzijds wordt rekening gehouden met de aanwezige verharding (lozen van “proper water”).

Dit voorstel voor de toepassing van een infiltratiebonus staat los van de wettelijke verplichtingen inzake de afvoer van regenwater (GSV Hemelwater en Vlare II) en oordeelt objectief voor iedereen die regenwater rechtstreeks afvoert naar het openbaar domein. De infiltratiebonus zal mensen ertoe aanzetten om meer regenwater op te vangen en/of te laten infiltreren op eigen terrein.

3.1 Kansen van deze aanpak

- De impact van verharde oppervlakten op het watersysteem en de waterketen verminderen:
 - bijdragen aan het verminderen van overstromingen;
 - bijdragen aan de grondwateraanvulling, en op die manier het verminderen van de negatieve effecten van periodes van droogte.
 - De overstorten zullen minder vaak werken, en als ze werken zullen de overstortvolumes kleiner zijn en dus de waterkwaliteit zal verbeteren.
 - Verwacht wordt dat indirect ook hergebruik van regenwater zal toenemen, en minder kraanwater noodzakelijk zal zijn.
- Een **betere toewijzing van de kostenterugwinning** – minder afwenteling van maatschappelijke kosten.
- Een **daling van de totale kosten**: de goedkoopste maatregelen zijn in regel de maatregelen aan de bron. Daar waar dat niet zo is, kan de burger kiezen om, tegen een faire betaling, gebruik te maken van het publieke stelsel.
- Een **aparte financiering voor hemelwaterbeheer**;
- De **bewustwording** over de problemen die verharding met zich meebrengt verhogen en zo nieuwe verhardingen vermijden of bestaande verhardingen “ontharden”, ten voordele van infiltratie of regenwaterbuffering. Deze incentive zou op die manier ondersteuning bieden aan de prioriteitsvolgorde (infiltreren-bergen-afvoeren);

3.2 Uitdagingen

Over de praktische invoering en implementatie van de heffing;

- **Inventarisatie van de verharding**. De inventarisatie van de bestaande verharding is af te leiden uit bestaande datalagen (kadaster + remote sensing). Er kan een vorm van controle via een zelf-aangifte gebeuren (cfr de aanpak via groenblauwpeil.be).

- **Beperkingen op de “vermijdbaarheid”.** Effectief afkoppelen en infiltreren is soms moeilijk, bij voorbeeld op kleine panden in verstedelijkt gebied. De meest voor de hand liggende oplossing is om een zekere minimum oppervlakte vrij te stellen, en/of te werken met een beperkte forfait. Een (meer complex) alternatief is om te werken met een combinatie van de verharde m² en het percentage verharding, zodat wie meer grond heeft, ook meer inspanning moet leveren.
- **Tijd.** Een tweede aspect dat inspeelt op de “vermijdbaarheid”, is de tijd tussen de aankondiging van het systeem, en de invoering ervan. Er wordt best voldoende tijd voorzien om de maatregelen te kunnen nemen om deze heffing te vermijden, en om de nieuwe toestand te laten keuren.
- **Huurders:** in het geval dat het vastgoed wordt gehuurd, komt de waterfactuur bij de huurders, eerder dan bij de eigenaar, terwijl de eigenaar de investeringen hoort te doen. Dat probleem stelt zich ook met de energiefactuur – de oplossingen die daar gebruikt worden, zijn dus ook hier nuttig.
- **Controle op de werkelijke afkoppeling en infiltratie:** Deze kan gebeuren via de bestaande keuringen, en voor bedrijven ook via de bestaande inspecties.
- **Onderscheid riolering – regenwaterafvoer:** aanvullend op het aspect van vermijdbaarheid zou een dergelijke heffing, om optimaal in te spelen op de prioriteitsvolgorde, het onderscheid moeten maken tussen verharde oppervlakten die afvloeien naar het rioleringsstelsel en een publiek regenwaternetwerk (grachten, wadi's, ...). Om dat te kunnen doen, is een betere inventarisatie van (de aansluitingen op) het hemelwaternetwerk nodig.
- **De (nog in te schatten) administratieve kost** (kosten voor inning, controle, handhaving, ...). Uit bevraging bij Duitse steden blijkt dat de implementatiekost eenmalig 25 euro/perceel was.
- **Maximaliseren van de gedragssturing:** De invoering heeft in Duitsland vooral effect gehad voor eigenaars van grote verharde oppervlakten (bedrijven) indien een alternatief haalbaar was. De reden hiervoor is dat het bedrag van regenwatercomponent te laag was om gedrag sturend te zijn. Om de sturing te maximaliseren, is het cruciaal om gelijktijdig voldoende in te zetten op informatie, ondersteuning en sensibilisering (zie verder).

3.3 Burgers en bedrijven stimuleren en adviseren om af te koppelen

Uiteraard dient de invoering van de infiltratiebonus gepaard te gaan met een grootschalige informatie-, sensibiliserings- en adviseringscampagne, naar de betrokken doelgroepen van burgers en bedrijven, maar ook naar de lokale besturen (VLARIO kan/wil daar graag een belangrijke rol in spelen. De droge zomers van de afgelopen jaren en het groeiend bewustzijn m.b.t. waterschaarste en wateroverlast, zorgen voor een ideaal momentum daarvoor.

Er is reeds voldoende informatie ter beschikking voor de burger en voor bedrijven om af te koppelen. Via de website blauwgroenvlaanderen.be kan de burger inspiratie opdoen om zijn regenwater af te koppelen. Ook het [vademecum praktisch afkoppelen van hemelwater](#) (VLARIO) biedt informatie over afkoppelen. Verder zijn er voor ontharden goede voorbeelden en stimulansen via [Breekijzer](#) vzw, het project Operatie Perforatie en het onthardingsprojecten van de Vlaamse Overheid - Departement Omgeving.

Voor bedrijven kan dit aspect meer aandacht krijgen in de waterscans en andere ondersteunende instrumenten. Bij de aangekondigde aanpassingen aan de heffingen en waterfactuur, dient de coherentie van het geheel aan financierende instrumenten goed bewaakt te worden, zodat bedrijven de juiste impulsen krijgen om in te zetten op de cascade.

3.4 Verbanden met een blauwgroen / adaptatielabel

De afgelopen jaren is in verschillende fora het idee aangehaald om een vorm van **water- of adaptatielabel** in te voeren¹. Dat zou kunnen verder bouwen op het bestaande <https://www.groenblauwpeil.be/> en rekening houden met zowel de noden inzake droogtebeheer, overstromingsbeheer, hittestressbeheer én biodiversiteitsversterking. Via het blauwgroenpeil kunnen nu reeds berekeningen gemaakt worden op het niveau van een nieuwbouwproject, die gekoppeld zijn aan de woningpas en die kunnen gebruikt worden voor sensibilisatie of, desgewenst, regulerende initiatieven (bv eisen voor nieuwbouwprojecten).

Het is essentieel om het kader voor een eventueel label, coherent te houden met het kader dat gebruikt wordt voor de financiering.

¹ Eindrapport 'Voorstudie naar de invoering van een klimaatadaptatietoets'.

Bijlage 1: historiek

In **2008** reeds vroeg het Vlaams Parlement naar de *maximale afkoppeling en het hergebruik van hemelwater, stimulering van infiltratie en de invoering van een eventuele regulerende en vermijdbare heffing op niet van de riool afgekoppelde verharde oppervlakten, ...*²

In een resolutie van het Vlaams Parlement in **2011** vroeg het Vlaams Parlement te onderzoeken welke (combinatie van) instrumenten het best geschikt zijn (bv. financiële instrumenten zoals heffingen of subsidies, gemeentelijke hemelwaterplannen) voor waterbeheersing. In het antwoord n.a.v. de gedachtewisseling over de eindrapportering van die resolutie stelde de Minister dat: “andere financiële instrumenten, zoals bij de hemelwaterheffing, leiden tot de klassieke discussie van de handhaving. Het is niet na te gaan wat al dan niet een verharde oppervlakte is.”³

In **2018** werd deze kwestie voor het eerst uitdrukkelijk beschreven in een document van de MINA-raad, met een aantal beschouwingen: ([achtergronddocument Hemelwater](#) van MINA-raad).

1. Aangezien transport en zuivering van afvalwater waterdiensten zijn, zou voor de lozing van verontreinigd hemelwater een vergoeding aangerekend kunnen worden.
2. Lozing van ongebruikt hemelwater op de gemengde riolering houdt in dat het surplus hemelwater, door menging met afvalwater, meteen de status van afvalwater krijgt dat gezuiverd moet worden, te beschouwen is als een waterdienst.
3. De huidige bijdrage van kleinverbruikers bestaat uit een vastrecht en een variabele prijs. De variabele prijs houdt enkel rekening met het verbruikte hoeveelheden drinkwater en grondwater. Het bovengemeentelijke tarief houdt rekening met de investering en exploitatie van de bovengemeentelijke infrastructuur voor de sanering, dus inclusief het hemelwater dat samen met afvalwater wordt geloosd. De bijdrage is niet kostendekkend.
4. De bovengemeentelijk bijdrage van grootverbruikers bestaat uit een variabele prijs op basis van een gemeten of berekende vuilvracht of een vuilvracht op basis van omzettingscoëfficiënten. Het bovengemeentelijke tarief houdt rekening met de investering en exploitatie van de bovengemeentelijke infrastructuur voor de sanering, dus inclusief het hemelwater dat samen met afvalwater wordt geloosd. De bijdrage is niet kostendekkend.
5. Een vermijdbare hemelwaterheffing op verharde oppervlakten is regulerend met het oog op de uitvoering van de prioriteitsvolgorde. Dat impliceert dat verharde oppervlakten gedifferentieerd belast zouden moeten worden.

In **2019** werd volgende passage opgenomen in het Vlaams regeerakkoord: *We onderzoeken welke instrumenten wenselijk zijn om grote verharde oppervlaktes af te koppelen en creëren het nodige juridisch kader.* De **waterbeleidsnota** en het **actieplan droogte en wateroverlast** (actie 20) kondigen vervolgens onderzoek aan naar het opsplitsen van de heffing/saneringsbijdrage in een afvalwaterheffing/saneringsbijdrage en een (in te stellen) hemelwaterheffing, wat de mogelijkheid geeft om het principe van “de gebruiker/de vervuiler betaalt” vollediger toe te passen. De Minaraad formuleerde daarbij enkele uitgangspunten⁴.

² Voorstel van resolutie betreffende de saneringsplicht voor afvalwater (Stuk **1504** (2007-2008) – Nr. 6)

³ Voorstel van resolutie betreffende het beheersen van wateroverlast in het kader van een integraal waterbeleid, (Stuk **1221** (2010-2011) – Nr. 2)

⁴ Advies over de derde waterbeleidsnota, §61

In 2021 vroeg de Minaraad naar een motivering waarom de kostenterugwinning in bepaalde gevallen niet wordt ingezet, onder meer “voor de afvoer van hemelwater die niet wordt doorgerekend via de integrale waterfactuur terwijl het wel een belangrijke kostendriver is”⁵.

Uiteindelijk werd een werkgroep opgericht binnen de CIW om de invoering van een infiltratiebonus verder te onderzoeken. In **2022** werd het finaal **rapport** van de werkgroep (35 pagina’s) aan het toenmalig kabinet overgemaakt (CIW 89/16.03.2022/pt. 5.2).

In **2024** werd een verkorte vorm van de conclusies van dat rapport opgenomen in een maatregelenfiche binnen de **nota financiering waterbeleid**.

⁵ Advies bij de derde stroomgebiedbeheerplannen, §164

Bijlage 2 : voorbeelden uit het buitenland

Toepassing in Duitsland

De waterfactuur is in Duitsland kostendekkend voor zowel afvalwatertransport, afvalwaterzuivering als hemelwaterbeheer. Dat is in Vlaanderen nog niet het geval. Ondanks de ééngemaakte waterfactuur, steunen zowel Aquafin als de rioolbeheerders nog steeds sterk op gewestelijke investeringssubsidies.

Werkbezoek Keulen

In het voorjaar 2016 heeft het rondetafelgesprek over 'Investeren in duurzaam water- en afvalwaterbeleid' in het Vlaams parlement plaatsgevonden. Een van de vragen en knelpunten was hoe andere landen een infiltratiebonus (vermijdbare hemelwaterheffing) hebben geïmplementeerd. VLARIO heeft deze vraag ter harte genomen en een werkbezoek aan de Stad Keulen georganiseerd waar de Vlaamse parlementairen en actoren van de sector voor werden uitgenodigd.

Hier werden de werkwijzen toegelicht van:

- Stad Keulen: 1 miljoen inwoners
- Gemeente Wesseling: 37.000 inwoners
- Gemeente Burscheid: 20.000 inwoners

Doorgaans gebruiken ze een "zelf-aangifte", die gecontroleerd wordt met gegevens uit digitale kaarten en luchtfotografie. Ze vullen aan met een dosis pragmatiek.

Ook overheden betalen mee. De overheden die zelf verharde oppervlakken aansluiten op de riolering, betalen de rioolbeheerder daarvoor een vergoeding. Het gaat om een aanzienlijk bedrag gelet op de grote oppervlaktes weginfrastructuur. Dit is meteen een incentive voor de overheden om aangepaste infrastructuur te voorzien en het goede voorbeeld te geven.

Grote daken koppelen snel af, kleinere minder. Grotere daken en parkings (bv. supermarkten) nemen dikwijls initiatief om de heffing te vermijden - dat is economisch logisch. Het effect op gezinnen/woningen is in Duitsland kleiner.

Regelgeving in Nordrhein Westfalen

Het Landeswassergesetz Nordrhein Westfalen legt sinds 1 januari 1996 de verplichting op dat nieuwbouw of tot dusverre niet aangesloten percelen beschikken over een infiltratie of een natuurlijke afvloe.

Als algemene regel geldt: Indien een gescheiden stelsel aanwezig is, wordt in regel verplicht om aan te sluiten op de hemelwaterafvoer. Indien er een gemengd systeem aanwezig is, bepaalt de gemeente op basis van de hydraulische capaciteit van het gemengd systeem of mag/ moet aangesloten worden. Indien enkel een afvalwaterriool aanwezig is, dan zijn een hydrologisch rapport en een infiltratieplan verplicht.

Gesplitste heffing/ hemelwaterheffing in Burscheid

Burscheid is een gemeente in Nordrhein Westfalen. Het beleid in de gemeente is afgestemd op het beleid van de deelstaat. Sinds 1990/1991 is in de Duitse gemeente Burscheid een gesplitste heffing ingevoerd die bestaat uit een vuilwaterheffing en een regenwaterheffing. Overigens wordt bijvoorbeeld ook in Berlijn een gelijkaardige heffing opgelegd.

Voor de regenwaterheffing geldt als heffingsbasis de verharde oppervlakte. Oorspronkelijk moesten de eigenaars van de private percelen een zelfverklaring afleggen, maar vanaf 2009 is dat systeem vervangen door luchtfoto's. Dat heeft ertoe geleid dat de getarifeerde verharde oppervlakte verdubbeld is.

De andere factor voor de berekening van het tarief van de regenwaterheffing wordt bepaald door de kosten voor de bouw van riolering voor regenwaterafvoer. Voor gemengde afvalwatersystemen worden de kosten opgedeeld in een fictief vuil- en regenwatersysteem.

Heffingen worden aangerekend vanaf de installatie van een drinkwatermeter. De regenwaterheffing bedraagt 1,40 €/m² en de afvalwaterheffing 4,18 €/m³ voor huishoudens en respectievelijk 0,84 €/m² en 3,36 €/m³ voor Kmo's (2018). (Het tarief dat in Berlijn wordt toegepast door de Berliner Wasserbetriebe bedraagt 1,84 €/m² voor hemelwater en 2,21 €/m³ voor afvalwater sinds 1 januari 2018). Ook overheden (beheerders van wegen) dragen bij aan de hemelwaterheffing.

Samengevat komt het erop neer dat de verantwoordelijken voor verharde oppervlakten de keuze krijgen tussen 1) zelf infiltreren; of 2) aansluiten op het hemelwatersysteem van de gemeente en daarvoor de heffing te betalen; 3) een tussenvorm van deels infiltreren en deels een heffing betalen.

Toepassing in Nederland

Son en Breugel is de eerste gemeente in Nederland die de rioolbelasting in twee delen splitst (2019). Wie zijn regenpijp afvoert en het riool daar dus niet meer mee belast, gaat jaarlijks 50 euro minder betalen dan huizenbezitters die nog niet zijn afgekoppeld.

Bij afkoppeling krijgen woningbezitters niet alleen een belastingkorting, maar ook een eenmalige subsidie van 300 euro. Dat kost de gemeente weliswaar geld, maar de kosten als woningen niet afkoppelen lopen uiteindelijk veel hoger op. Dan zou er namelijk fors in uitbreiding van de rioolcapaciteit moeten worden geïnvesteerd. Huurders krijgen de korting van 50 euro sowieso, omdat de woningeigenaar voor de hemelwaterafvoer wordt belast.

Als eigenaar van een woning of bedrijfspand kan men korting ontvangen op de rioolbelasting. Hiervoor moet het hele perceel afgekoppeld zijn. Het regenwater van alle daken en alle verhardingen moet op eigen perceel blijven. Tot en met 2029 ontvangt men een korting van 50 euro per jaar op de rioolbelasting. De wijken en het buitengebied met drukriolering ontvangen deze korting al omdat in deze gebieden het regenwater al gescheiden wordt afgevoerd.

Er werd hiervoor ook een watercoach aangesteld die de bewoners adviseert hoe men best kan afkoppelen. De aanvraag tot subsidie dient online te gebeuren met een plattegrond en foto's als bijlage. Zie meer info in de [folder](#) van Son en Breugel.

Toepassing in Engeland en Wales

In Engeland en Wales wordt een jaarlijkse regenwaterheffing toegepast voor niet-huishoudelijke klanten. Afhankelijk van het aantal m² werden categorieën gemaakt (bv. 750m² tot 1.000m²) waaraan een vaste prijs werd toegekend. Oppervlakken die natuurlijk afvloeien/waterdoorlatende verhardingen worden niet meegerekend.

De berekening gebeurt door de exploitant. Men vertrekt hierbij van de grootte van het perceel, verminderd met de niet-verharde oppervlakken en oppervlakken die op natuurlijke wijze infiltreren. Wie niet akkoord is kan contact opnemen met de exploitant.

Het principe is gebaseerd op 'de vervuiler betaalt', waarbij grotere lozers meer betalen.

Bijlage 3: Inventarisatie vanuit de keuring privéwaterafvoer

Bij de keuring van de privéwaterafvoer worden er gegevens geïnventariseerd met betrekking tot het regenwatercircuit. Het betreft:

- De afvoerwijze van verharde oppervlakken;
- De aanwezigheid, dimensionering en hergebruik (aftappunten) van de regenwaterput en diens overloop;
- De aanwezigheid en dimensionering van de infiltratievoorziening en diens overloop;
- De aanwezigheid en dimensionering van de buffervoorziening en diens overloop.

De cijfers hiervan zijn beschikbaar bij VLARIO.

Tijdens de keuring inventariseert de keurder de verharde oppervlakken en waarop deze (eerst) aangesloten wordt. Indien het aantal m² in de kolom 'afvoer' staat, betekent het dat deze verharding rechtstreeks afgevoerd wordt naar het openbaar domein. Dit is inclusief de inrit met helling naar het openbaar domein. Met 'natuurlijke afvloeï' wordt bedoeld dat het regenwater op eigen perceel blijft.

B.3.1. Dak- en verharde oppervlakken (Indicatieve waarden in m²)

	Afvoer	Buffer	Infiltratie	Natuurlijke afvloeï	RWP	waardes berusten op schatting	nog niet geplaatst
Dak						☐	
Groendak						☐	
Rietendak						☐	
Terras						☐	☐
Inrit						☐	☐
Andere	-----	-----	-----	-----	-----	☐	
Totaal	0	0	0	0	0		

Aandachtspunten:

Keuringsformulier VLARIO

Regenwaterput

Van de in totaal 159.018 keuringen uitgevoerd van 2011 t.e.m. 2023 is er bij 80% een regenwaterput aanwezig.

Infiltratievoorziening

Sinds de invoering van de nieuwe GSV Hemelwater met ingang 1 januari 2014 is de plaatsing van een infiltratievoorziening verplicht. Initieel stellen we vast in de keuring dat dat een infiltratievoorziening die vereist is niet altijd geplaatst is. Elk jaar is hier verbetering vast te stellen. Pas sinds 2021 behoort de afwezigheid van een verplichte infiltratievoorziening tot de afkeurcriteria.

	Geplaatst	Niet geplaatst
2014	79%	21%
2015	80%	20%
2016	86%	14%
2017	87%	13%
2018	91%	9%
2019	92%	8%
2020	96%	4%
2021	99%	1%
2022	99%	1%
2023	99%	1%

Totaal 94% 6%

Cijfers van 2014 t.e.m. 2023 waarbij infiltratie vereist is en geplaatst is volgens de GSV Hemelwater.

Van de 53.527 keuringen uitgevoerd van 2014 t.e.m. 2023 waarbij een infiltratievoorziening vereist is blijkt 6% niet geplaatst te zijn.

Bij een afkoppelingsproject is een infiltratievoorziening niet verplicht te plaatsen.

Slechts bij een 9% van de 53.448 keuringen i.k.v. een afkoppelingsproject wordt de aanwezigheid van een infiltratievoorziening vastgesteld. Dit betreft de infiltratievoorzieningen die reeds aanwezig zijn vanuit een vorige verplichting of nieuw geplaatst i.k.v. het project). We zien hier een serieuze opportuniteit aangezien er bij een afkoppelingsproject altijd werken dienen te gebeuren aan de woning. In plaats van rechtstreeks een regenwaterleiding naar het openbaar domein te leggen – wat nu quasi overal gebeurt – kan infiltratie hier (gemakkelijk) worden toegepast.